

Stk. 2. Hvis der er udstedt Fragtbrevduplikat og Afsenderen ikke kan fremlægge dette, kan han kun paabegynde Retssag med Adressatens Samtykke.

Stk. 3. Fremsættes en Fordring paa Erstatning over for Jernbanen, skal den bilægges med Bevis for Godsets Værdi og med Fragtbrevet, saafremt et saadant er overgivet Adressaten. Ved Fremsættelse af Erstatningskrav for en bortkommen Banepakke skal Afsenderen godtgøre, at Banepakken er indleveret til Befordring.

§ 37.

Stk. 1. Med de Begrænsninger, som gives i de følgende Paragraffer, er Jernbanen ansvarlig for den Skade, som opstaar ved Godsets hele eller delvise Tab eller Beskadigelse, fra det Øjeblik den har modtaget det til Befordring og til Aflevering har fundet Sted. Den kan kun fri sig for dette Ansvar ved at bevise, at Skaden enten skyldes Fejl fra den, som har haft Ret til at raade over Godset, eller en Ordre fra ham, for hvilken Jernbanen intet Ansvar bærer, eller Godsets egen naturlige Beskaffenhed (saasom indre Fordærv, Svind eller sædvanlig Lækage) eller tvingende Magt (vis major).

Stk. 2. Lige med Aflevering til Adressaten regnes Aflevering til Toldvæsenet eller Aflevering i Henhold til denne Lov til en Speditør eller et offentligt Pakhus.

§ 38.

Stk. 1. Jernbanen er ikke ansvarlig:

- a. for Gods, som efter Forskrifterne eller Overenskomst med Afsenderen befordres i aaben Vogn, saafremt Skaden skyldes den særlige Risiko, som er forbundet med denne Befordringsmaade;
- b. for Gods, som efter Afsenderens Erklæring i Fragtbrevet (se § 24) er indleveret uindpakket eller mangelfuldt indpakket, uagtet det efter sin Natur fordrede Indpakning til Beskyttelse mod helt eller delvist Tab eller Skade under Befordringen, saafremt Skaden skyldes Mangel paa Indpakning eller Indpakningens mangelfulde Beskaffenhed;
- c. for Gods, hvis Paa- og Aflæsning efter Forskrifterne eller en særlig Aftale med Afsenderen er besørget henholdsvis af Afsenderen eller Modtageren, saafremt Skaden skyldes den særlige Risiko, som er forbundet med Paa- og Aflæsningen eller med en mangelfuld Læsning;
- d. for Gods, som efter sin naturlige Beskaffenhed er særligt udsat for helt eller delvist Tab eller Skade, navnlig for Brud, Rust, indre Fordærvelse, usædvanlig Lækage, Udtørring eller Udstøvning, saafremt Skaden skyldes en af disse Aarsager;
- e. for Gods, som efter Forskrifterne eller en særlig Aftale med Afsenderen skal sendes under Ledsagelse, saafremt Skaden skyldes den særlige Risiko, som det var Hensigten at fjerne ved Ledsagelsen;
- f. for den med Befordringen af levende Dyr forbundne særlige Fare for disse, og er derfor navnlig ikke ansvarlig, naar Tabet eller Beskadigelsen er en Følge af, at Dyrene river sig løse, springer ud af Vognen, falder, støder sig, kvæles eller tilføjer hinanden Skade, hvad enten saadant sker under Indlæsningen, Befordringen, Udlæsningen eller under Ophold paa Stationerne. Jernbanen er heller ikke ansvarlig for Skade, som kunde have været afværget af Vogtere, herunder al Skade, som opstaar ved